

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatele (1) litera (b) și (4) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs a hotărât în mod eronat că marca neînregistrată a reclamantei nu îi conferea dreptul de a interzice utilizarea în Regatul Unit a mărcii comunitare a cărei înregistrare se solicită și întrucât camera de recurs a aplicat în mod greșit criteriile pentru a stabili riscul de confuzie.

**Acțiune introdusă la 16 aprilie 2007 — Republica Italiană/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-119/07)

(2007/C 129/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (Roma, Italia) (reprezentant: G. Aiello, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei din 7 februarie 2007 C (2007) 286 final și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 7 februarie 2007 C (2007) 286 final, privind scutirea de la plata accizei la uleiurile minerale utilizate ca și combustibil pentru producerea de aluminiu în regiunea Gardanna, în regiunea Shannon și în Sardegnă, decizie pusă în aplicare de Franța, Irlanda și respectiv Italia. Prin această decizie au fost declarate legale, în limita unui procent de 80 % din cuantumul lor, scuti- rile fiscale acordate de guvernul italian societății Eurallumina

S.p.A., stabilindu-se, pentru procentul de 20 % restant, obligația recuperării ajutoarelor acordate beneficiarei începând cu 1 ianuarie 2004.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta invocă:

- Încălcarea articolului 87 alineatul (1) din tratat, în măsura în care decizia atacată a reținut că scutirea de la plata accizei prevăzute în legislația italiană se prezintă ca un ajutor de stat. În această privință, se susține că, după cum confirmă textul Directivei 2003/96/CE ⁽¹⁾, scuti- rile de la plata accizei în cauză nu constituie ajutoare de stat, ci se înscriu mai degrabă în natura și în logica sistemului fiscal național. De fapt, chiar dacă ar fi vorba de ajutoare de stat, directiva menționată ar autoriza în mod expres aceste ajutoare, cel puțin până la 31 decembrie 2006. În ceea ce privește caracte- rul pretins selectiv al măsurilor în cauză, se observă că acestea se adresează în general tuturor societăților care utili- zează uleiuri minerale pentru a produce oxid de aluminiu. Împrejurarea că pe teritoriul italian există o singură uzină care utilizează aceste uleiuri minerale în procesul de producție, este relevantă numai din punct de vedere al stării de fapt, nefiind de natură să elimine aplicabilitatea generală a dispoziției.
- Încălcarea articolului 87 alineatul (3) din tratat, precum și a Liniilor directe privind ajutoarele de stat regionale din 1998, în măsura în care scutirea de la plata accizei, care este contestată și face obiectul prezentei cauze, trebuia conside- rată necesară pentru dezvoltarea economică a regiunii Sardegnă.
- Încălcarea punctului 51 lit. E. 3.2. din Orientările comuni- tare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (2001/C 37/03), în măsura în care, în cazul de față, între stat și societatea beneficiară a ajutorului au fost într-adevăr încheiate acorduri specifice privind îmbunătățirea rezulta- telor în materie de mediu.
- În sfârșit, reclamanta invocă încălcarea principiului încrederii legitime și a prezumției de legalitate a măsurilor comunitare.

⁽¹⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).